

Parashat: שמות Shemot – namen

'Chatan dammiem – Bruidegom des bloeds'

Parashat Shevooa – Wekelijkse Schriftlezing

Torah: Shemot/Exodus 1:1 – 6:1

Haftarah: Jesajahoe/Jesaja 27:6 – 28:13 – 29:22-23

B'rit haChadashah: Jochanan/Johannes 2:1-11, 17:1-26

1.Inleiding

De parasha van deze week opent de deur om de belofte die gedaan is aan Avraham Jitschak en Ja'akov tot stand te zien komen. Hoewel de slavernij een verschrikkelijke tijd was, is deze periode door HaShem toegelaten. In Bereshit 15:13 spreekt HaShem nadrukkelijk over een periode van verdrukking:

וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

'En HaShem zei tot Avram: `Gij moet goed weten dat uw nakomelingen als vreemden zullen wonen in een land dat niet van hen is. Zij zullen dienstbaar zijn en men zal hen onderdrukken, vierhonderd jaar lang.'

Deze 400 jaar loopt in het boek Shemot ten einde. De b'nee Jisraeel leefde in onmenselijke omstandigheden en het dieptepunt was bereikt. Het is bijzonder dat de parashat van deze week begint met de tekst: *' Dit zijn de namen van de b'nee Jisraeel.....'* (Shemot 1:1). De gehele familie van Jisraeel was nog compleet zij waren niet uitgeroeid of uitgedunt. Nu de b'nee Jisraeel allen tezamen waren en daarom ook tezamen in de slavernij leefde moest er verlossing voor allen komen. Juist in deze werd er een goël (verlosser) geboren. Opvallend zijn de vergelijkingen tussen hem en Yeshua haMashiach:

Kort overzicht van enkele overéénkomsten tussen Moshe en Mashiach

1. Zowel Moshe als Yeshua werden geboren in een tijd van verdrukking.
2. Na de geboorte van Moshe en Yeshua werdt er door de overheerser een kindermoord ingezet. Beide werden niet getroffen omdat zij verscholen werden. Moshe tussen het riet en Yeshua in Egypte.
3. Beide ontvingen een andere naam. De dochter van de fara-o noemde hem Moshe, en HaShem zei tot Mirjam " Je zult hem de naam Yeshua geven".
4. Beide werden in een rietenmandje gelegd. De Joods Messiaanse leer onderwijst dat Yeshua in een mandje werd gelegd i.p.v een voederbak. Dit omdat de geboorte van haMashiach op Soekot viel. Zie het Aramese woord " aurja " (Lk 2:7).
5. Beide zijn uit het water gehaald (Moshe door de dochter van fara-o en Yeshua door zijn Mikve (doop) met Jochanan. Hun roeping als goël (verlosser) werd hierdoor bevestigd.
6. De verlossingen die beide brachten was voor het gehele volk bedoeld.
7. Beide zijn herders van het volk. Moshe was daadwerkelijk een herder toen hij in Midjan leefde , Yeshua is de goede herder.

In Shemot Rabba 24:4 lezen we dat Moshe de goël van de b'nee Jisraeel het verleden en in de toekomst zal zijn. Er staat geschreven: '*Moshe is de eerste verlosser en ook de laatste verlosser*'. Wat bedoelde onze wijze met deze woorden? We weten dat Moshe van de stam Levi was en dat Mashiach uit de stam van Jehoedah zou komen. De uitleg van midrash is dat Moshe de gever van de Torah is, en daarom de eerste verlosser. De eerste verlosser van Jisraeel zal vervuld worden door de Mashiach. Dit doet hij door de complete verlossing te brengen en zo de rol te vervullen van de LAATSTE verlosser. De eerste verlosser bracht Jisraeel de Torah en de laatste verlosser brengt Jisraeel een vernieuwde Torah die in het hart geschreven zou worden (Jer 31:31-33). Moshe is een duidelijk schaduwpersoon van Yeshua de Mashiach. Bij de geboorte van Moshe werdt de totale verlossing van Jisraeel opgestart 'verleden 'heden en toekomst'. Zonder de geboorte van Moshe was de komst van Yeshua onmogelijk.

2. Water en bloed

Moshe heeft een ontmoeting met HaShem als hij de schapen van zijn vader Jitro hoed. Elohim geeft hem daar de opdracht om de b'nee Jisraeel uit slavernij te leiden. Moshe bedenkt allerlei manieren om zijn roeping niet aan te gaan, maar Hashem neemt zijn woorden niet terug. Een excuus van Moshe is '*wat als het volk niet geloofd dat u mij gezonden heeft*'. Het antwoord van HaShem is duidelijk, hij geeft drie opties:

"Als ze u niet vertrouwen en aan het eerste teken geen geloof hechten, dan zal het tweede hen overtuigen. Laten zij zich door deze beide tekenen niet overtuigen en luisteren ze niet naar u, neem dan water uit de Nijl en giet dat uit op het land. Het water dat ge uit de Nijl genomen hebt, zal op het land bloed worden."
(Shemot/Exodus 4:8-9)

De torah maakt ons duidelijk dat de derde optie nooit heeft plaatsgevonden en dat zij direct geloofden dat Moshe door Hashem gezonden was en de tekenen serieus namen. Er staat geschreven in Shemot/Exodus 4:31:

וַיִּאֱמָן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי-פָקֵד יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת-עֲנָנִים וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
"En het volk geloofde. Toen zij vernamen dat HaShem zich het lot van de b'nee Jisraeel had aangetrokken en hun ellende gezien had, knielden zij neer en bogen zij zich ter aarde."

Er staat niets geschreven over wantrouwen van de b'nee Jisraeel. Na het zien van de eerste twee tekenen geloofden zij de woorden van Elohim. De hebreeuwse woorden וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ וַיִּקְדּוּ (wajikedoe wajistachavoe) betekenen letterlijk 'neerbuigen en aanbidden'. Zij erkende dat HaShem naar hem omzag en zij aanbaden hem. Opmerkelijk is dat één teken die HaShem voor de b'nee Jisraeel gebruikte ook aan de fara-o getoond werd, namelijk het teken van de staf. Hij hecht geen geloof aan het teken van de slang (voor de fara-o was dit letterlijk een krokodil en voor de tovenaars een *nachash* – slang). Nadat de nijl in bloed veranderd is komen er 9 verschrikkelijke plagen, deze plagen bewerkstelligen de ondergang van de fara-o.

"Hashem sprak tot Moshe; `Het hart van fara-o is niet te vermurwen, hij laat het volk niet gaan. Morgenvroeg moet ge naar hem toegaan, tegen de tijd dat hij zich naar de rivier begeeft. Treed hem dan

tegemeet aan de oever van de Nijl, met de staf die in een slang verandert bij u. Zeg hem dan het volgende: Hashem, de Elihim van de Hebreërs, had mij tot u gezonden met het bevel: Laat mijn volk gaan om Mij in de woestijn te vereren. Tot nu toe hebt u daar geen gehoor aan gegeven. Zo spreekt HaShem: Hieraan zult gij weten, dat ik HaShem ben: Met deze staf hier zal ik op het water van de Nijl slaan en het water zal bloed worden. De vissers in de Nijl zullen sterven; de Nijl zal gaan stinken en de Egyptenaren zullen geen water uit de Nijl meer kunnen drinken.' (Shemot/Exodus 7:14-18)

De verandering van water in bloed was voor de fara-o het teken van oordeel. Hashem zei tot Moshe dat het teken van water en bloed bij ongeloof gebruikt mocht worden voor de b'nee Jisraeel (Shemot/Exodus 4:9). Maar zij geloofde en het teken van water dat in bloed veranderde was niet nodig. Het geloven en het erkennen van de tekenen van haShem is een essentieel onderdeel in het maken van juiste keuzen. Als wij ongeloof hebben zullen wij de volle openbaring van Yeshua moeilijk kunnen ervaren. Nikdaimoen (Nicodemus) erkent de tekenen van Yeshua als afkomstig van HaShem, maar begreep het doel van deze tekenen niet. Hij weet niet hoe hij opnieuw geboren moet worden.

הוא בא אל־ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי מאת אלהים באת למורה לנו כי אין לאל גד־איש לעשות את־הא־תות אשר אתה עשה בלתי אם־אלהים עמו:

"Rabbi, we weten dat U als leraar van Godswege gekomen bent. Geen mens immers kan die tekenen verrichten die U doet, wanneer Elohim niet met hem is." (Jochanan/Johannes 3:2)

De bediening van Yeshua ging gepaard met tekenen die bij zijn Messiaschap hoorde.

ויסב ישוע בכל־הערים והכפרים וילמד בכנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל־מחלה וכל־מְדוּה בָּעַם
"Yeshua trok rond langs alle steden en dorpen, hij gaf er onderricht in de synagogen, verkondigde het goede nieuws over het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal." (Mattitjahoe/Mattheüs 9:35)

Deze tekenen waren nodig om te onderstrepen dat Yeshua de Mashiach is. Nikdaimoen zag de tekenen maar koppelde deze niet aan het Messiaschap van Yeshua. De fara-o ontkende de tekenen van moshe (mashiach) en ontkende daarmee de Elohim van Jisraeel. De tekenen waren bedoeld om te overtuigen dat er maar één Elohim is. Hoewel het teken van water en bloed het laatste teken was om de b'nee Jisraeel te overtuigen kreeg de fara-o meerdere tekenen om Hashem te erkennen als Elohim. Wij moeten ons hart niet verharderen als wij de tekenen van Elohim in ons leven zien, wij moeten geloven.

3. Het bloedverbond

Nadat Moshe geroepen is om zijn volk te verlossen gaat hij onderweg naar Egypte. Als hij onderweg is overkomt hem iets wat een diepe betekenis heeft. HaShem wilde Moshe vermoorden. In Shemot/Exodus 4:24-26 staat het volgende:

"Toen Moshe onderweg ergens de nacht doorbracht kwam Hashem op hem af en wilde hem doden. Maar Tzipporah nam een scherpe steen, sneed de voorhuid van haar zoon af en raakte daarmee zijn benen aan. Zij sprak: `Jij bent mijn (חתן־דמים) bloedige bruidegom.' Toen liet Hashem hem met rust. Zij had gezegd: `Mijn bloedige bruidegom,' in verband met de besnijdenis.'" (Shemot/Exodus 4:24-26)

Waarom had Elohim de intentie om Moshe te vermoorden? Had Moshe een misdaad begaan? De Joodse geschriften maken duidelijk dat Moshe zijn zoon niet had besneden. Er is echter nog een belangrijke link in het begrijpen van de intentie van Elohim. Hashem deed een duidelijke uitspraak met daarin een opdracht voor Moshe en een statement naar de fara-o:

"Nu gij teruggaat naar Egypte, moet ge zorgen dat ge voor fara-o al de wonderen verricht waartoe Ik u de macht gegeven heb. Ik zal hem dan halsstarrig maken, zodat hij het volk niet laat gaan. En dan moet gij tot fara-o zeggen: Zo spreekt HaShem: Jisraeel is mijn eerstgeboren zoon. Ik had u bevolen mijn zoon vrij te laten vertrekken om Mij te vereren, maar gij hebt dat geweigerd. Daarom zal ik uw eerstgeborene doden." (Shemot/Exodus 4:21-23)

HaShem wilde de offerdienst volledig herstellen en afgoderij uit Jisraeel verwijderen. Om een onbekende reden had Moshe zijn zoon Chershom niet besneden, en Elohim wil hem om die reden doden. Blijkbaar was de מוֹלֵת (moelot) besnijdenis nodig om aan de dood te ontkomen. De b'nee Jisraeel die in Mitzraijim leefde waren voor vertrek uit mitzraijim besneden, en Moshe had zijn zoon nog niet besneden. *"Bij het vertrek uit Egypte was heel het volk wel besneden, maar allen die onderweg in de woestijn waren geboren, waren niet besneden."* (Jehoshoea/Jozua 5:5) Om het beloofde land in te nemen moest deze tweede generatie zich alsnog laten besnijden. Shemot Rabba 19 zegt het volgende: *"Onze Rabbijnen zeggen dat 'heel Jisraeel de besnijdenis in Egypte had verworpen' maar aan het einde was iedereen besneden. En het bloed van het pesach en het bloed van de besnijdenis mengde zich met elkaar en Elohim accepteerde iedereen van hen en kuste hen."* Omdat Moshe zijn zoon niet had besneden en hij aangewezen was om zijn volk te bevrijden was besnijdenis nodig. Hij moest de eerste zijn die het verbond moest doorgeven anders zou het oordeel van fara-o op Moshe terecht komen. De Torah leert ons om het verbond door te geven aan onze kinderen (D'warim 6:7). Rashi zegt dat Moshe zijn zoon weerhield te besnijden omdat hij het niet aandurfde vanwege de reis naar Egypte. Zodra hij de gelegenheid had wilde hij zijn zoon besnijden. Toch koos hij ervoor om eerst te gaan rusten, hiervoor strafte Hashem zijn dienaar Moshe (Zie Rashi - Shemot N.I.K pagina 43). De daad van Tziporah is daarom een grote daad die nodig was om Moshe volledig te verbinden met het verbond. Moshe wordt door Tziporah een חַתָּן דָּמִים (Chatan dammiem*¹) "bruidegom des bloeds" (Shemot/Exodus 4:26) genoemd. Door een besnijdenis werd er een verbond gesneden - Moshe werd door de daad van Tziporah "bruidegom van het verbond" genoemd. Dit is een geweldige titel voor de uiteindelijke verlosser ' Yeshua haMashiach'. Jochanan (Johannes) die een wegbereider was van de חַתָּן*² Bruidegom erkent Yeshua als de volmaakte bruidegom van het verbond.

"Wie de bruid heeft, is de bruidegom, maar de vriend van de bruidegom is degene die opstaat en naar hem luistert. Hij verheugt zich met veel vreugde om de stem van de bruidegom. Daarom, zie, mijn vreugde is volmaakt! Hij moet toenemen en ik moet afnemen." (Jochanan/Johannes 3:29-30)

Voetnoot

1. דָּמִים damiem is het meervoud van bloed en verwijst naar het bloed van de besnijdenis en het pesachlam.
2. חַתָּן (chatan) betekent ' verbonden door huwelijk, weggeven, verbinden. Een besneden kind woord ook chatan genoemd.

Ook Yeshua zegt dat hij de bruidegom van het verbond is degene die zijn volk voorgaat en zijn volk beschutting en verlossing geeft. Een bruidegom verbind zich aan zijn vrouw en is haar trouw. Hij heeft haar welzijn op het oog en niets liever dat zij gelukkig is:

"Toen kwamen de talmidim van Jochanan tot Hem en vroegen: Waarom vasten wij en de Farashiem wel, maar uw talmidim niet? Yeshua zeide tot hen: Kunnen soms bruiloftsgasten treuren, zolang de (chatan) bruidegom bij hen is? Er zullen echter dagen komen, dat de bruidegom van hen weggenomen is, en dan zullen zij vasten." (Matitjahoe/Mattheüs 9:14, 15)

De het bloed van de besnijdenis en het bloed van Pesach maakte volgens Shemot Rabba 19 de kinderen van Jisraeel acceptabel voor Hashem, hij kuste hen als kinderen. Wie Yeshua op dezelfde manier ontvangen (door het aanvaarden van het Lam van Elohim - Pesach en de besnijdenis van hart) worden 'volgens Jochanan' kinderen van Elohim genoemd. Yeshua is daadwerkelijk de Mashiach die het werk van Moshe heeft afmaakt. Het één kan niet zonder het ander.

"Maar aan wie hem hebben ontvangen gaf hij het gezag om kinderen van Eloha te worden: aan degenen die in zijn naam geloven. Zij werden niet uit bloed of vlees of de wil van een mens geboren, maar uit Eloha." (Jochanan/Johannes 1:12-13- Aramees)

"Ik zei tot u in uw bloed leef, (Ez 16:6) in het tweevoudige bloed, dat van Pesach en dat van de besnijdenis." (Wajikra rabba 191)

4. Moshe de wegbereider van Mashiach

Het teken van het water dat veranderde in bloed werdt niet getoond aan de b'nee Jisraeel. Zij geloofden nadat zij de eerste twee tekenen zagen en bogen voor Hashem en aanbeden hem. In plaats daarvan werdt het teken als plaag aan de Egyptenaren gegeven. Voor Egypte was het water dat veranderde in bloed een teken dat de god 'sobek' van de nijl (de krokodil) verslagen was. Het teken van het water dat veranderde in bloed werd echter door Mashiach vervuld. Hilarisch genoeg gebeurde dit op een bruiloftsfeest. Yeshua heeft het teken van het water wat veranderd in wijn gebruikt om zijn roeping aan te kondigen.

"Op een derde dag was er een bruiloft in Qātne (Kana), een stad in Glílā (Galilea). De moeder van Yeshua was daar. Ook Yeshua en zijn leerlingen waren voor de bruiloft uitgenodigd. Toen er gebrek aan wijn was zei zijn moeder tegen Yeshua: "Ze hebben geen wijn." Yeshua zei tegen haar: "Vrouw, wat is er tussen mij en u? Mijn tijd is nog niet gekomen. Zijn moeder zei tegen de bedienden: "Wat hij u ook zegt, doe dat." Er waren daar zes stenen waterkruiken gezet, voor de reiniging van de Jehoedim, die elk twee of drie reba's bevatten. Yeshua zei tegen hen: "Vul de waterkruiken met water." En ze vulden ze tot de rand. Hij zei tegen hen: "Schenk nu iets in en breng het naar de ceremoniemeester." En ze brachten het. Toen de ceremoniemeester het water, dat wijn was geworden, had geproefd terwijl hij niet wist vanwaar het was (de bedienden echter die het met water hadden gevuld wisten het) riep de ceremoniemeester de bruidegom, en hij zei tegen hem: "Iedereen serveert eerst de goede wijn en wanneer men bedronken is de mindere. Maar u hebt de goede wijn tot nu bewaard!" Dit was het eerste teken dat Yeshua gaf, in Qātne van Glílā. En hij maakte zijn glorie bekend en zijn leerlingen geloofden in hem." (Jochanan/Johannes 2:1-11 - Aramees)

קַנָּה (kana) betekent 'Rietplaats' en was gelegen in Galilea. In de stad Kana doet Yeshua zijn eerste wonder. Moshe werdt tussen het riet gezet (Shemot 2:3) waardoor hij gered werd van de dood, de b'nee Jisraeel trokken later door de Rietzee (יַם-סוּף). Beide situaties brachten verlossing voor de b'nee Jisraeel. Juist op een plaats als deze vind er een bruiloft plaats en doet Yeshua het wonder van het water wat veranderd in de wijn. Waarom juist daar en wat wil Yeshua aan de b'nee Jisraeel duidelijk maken? Er zijn vele eye openers om het wonder van het water dat veranderd in wijn te onderbouwen. Ik zal er enkele op een rijtje zetten, zodat er meer inzicht gegeven kan worden aangaande het handelen van Yeshua.

1. De bruiloft was op de derde dag zoals de joodse traditie dit heeft voorgeschreven. De derde dag is een bijzondere dag omdat ook Mashiach op derde dag uit de dood opstond.
2. Water dat veranderd in wijn is een teken wat mensen verwonderd doet staan. De ceremoniemeester zegt hierbij: " <i>Iedereen serveert eerst de goede wijn en wanneer men bedronken is de mindere. Maar u hebt de goede wijn tot nu bewaard!</i> " Yeshua bewaart het beste voor het laatste. Op het moment dat hij met zijn bruid Jisraeel het bruiloftsfeest viert wordt de beste wijn geserveerd (Op 19:9). Yeshua verklaard hiermee dat hij de bruidegom (חַתָּן chatan) van Jisraeel is.
3. Wijn is het teken van het verbond. Bij bijna iedere ceremonie wordt er in het (Messiaans) Jodendom wijn gebruikt. Yeshua laat d.m.v de wijn zien dat hij de bruidegom van het verbond is. Moshe was de bloeds (verbonds) bruidegom van Jisraeel, Yeshua is de bruidegom van het verbond van Jisraeel en de wereld.
4. Toen Yeshua stierf kwam er water en bloed uit zijn zijde (Joch 19:34). Dit was het teken van de wedergeboorte. Een vrouw vloeit tijdens haar bevalling 'water en bloed'. Dit is het teken dat Elohim de b'nee Jisraeel gaf (Shemot 4:8-9), het was het teken van haMashiach de levengever.

In het bijzonder wil ik stil staan bij de ceremoniemeester op het bruiloftsfeest. Volgens 'The New Testament from the Talmud and Hebraica volume 3' gaf een ceremoniemeester verschillende *berachot* (zegeningen). Bij iedere zegening werdt er wijn gebruikt. De *berachot chatan* (de zegeningen voor de bruidegom) werden dagelijks gezongen, een authentieke joodse bruiloft durde 7 dagen. Deze zegeningen werden opgezegd naast andere zegeningen van het feest. Als maagdelijkheid van de bruid werd verklaard en erkend werd er de *kos habesorah* (de beker van het goede nieuws) omhoog geheven. Omdat hij de zegeningen voor het gehele gezelschap maakte, werdt hij de ceremoniemeester van het feest genoemd. Om die reden gaf Yeshua de eerste wijn aan de ceremoniemeester, zodat hij over de wijn kon oordelen.*1 Het bruiloftsfeest van Yeshua haMashiach is enkel voor de reine bruid voorbereid. De beker van verlossing (Kos habesorah) word voor hen omhoog geheven. Zij mogen het bruiloftsfeest meevieren omdat zij de bruidegom erkent hebben en zich gereinigd en voorbereid hebben. Zij lieten zich reinigen door water en bloed (Joch 19:34).

"En we verheugen ons en we vieren het en we geven hem glorie, omdat de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn vrouw zich heeft voorbereid." Er werd haar fijn linnen te dragen gegeven, zuiver en helder, want het fijne linnen is de rechtvaardigheid van de heiligen. En ze zeiden me: "Schrijf; gelukkig zijn de genodigden voor het feest van de bruiloft van het lam." Iemand zei me: "Dit zijn de ware woorden van Eloha!" (Geljana d'Jochanan/Openbaring 19:7-9)

Bronvermelding

1. 'The New Testament from the Talmud and Hebraica volume 3, John Lightfoot, pagina 255'

De ceremoniemeester was degene die de gasten leidde in de *berachot* (zegeningen). Hij was een essentieel onderdeel van de 7 dagen van het bruiloftsfeest. Yeshua gebruikt zijn talmidim om *haBesorah* (het goede nieuws) te verspreiden. Dit heeft hij ook gedaan via zijn dienaar Moshe die een wegbereider is van haMashiach. Moshe heeft de b'nee Jisraeel terug gebracht naar het verbond en wordt om de reden de bruidegom des bloeds (meervoud) genoemd. De talmidiem van Yeshua kregen een opdracht voordat Hij naar Avinoe Shebashamajim ging.

"Maar wanneer de Roecha Kadisha (Heilige Geest) over jullie komt, zullen jullie kracht ontoangen en zullen jullie mijn getuigen zijn in Joerishlem, heel Jihoed, ook onder de Shamraje en tot de einden van de aarde."
(Fraksies d'Shliché/Handelingen 1:8 - Aramees)

Wij zijn als individu en als Joods Messiaanse Gemeente verbonden aan de ceremoniemeester. Wij moeten het goede nieuws (*haBesorah*) verspreiden. De ceremoniemeester gaf alle dagen lang zegeningen over de chatan (bruidegom) hij was als het ware op hem gericht. Nadat het bewijs van de maagdelijkheid van de bruid erkend werd was hij gemachtigd om de *kos haBesorah* (de beker van het goede nieuws) voor haar te heffen. Wij moeten als *Jehoedim messhichiem* (Messiaanse Joden) gericht zijn op de bruidegom. De bruid dat is Jisraeel (Hoshea 2:19-20) en zal volledig worden aangenomen als zij rein is en de Mashiach gezamenlijk zal aannemen. Het water en het bloed moet hen reinigen 'het teken van haMashiach'. Dit teken was gegeven door Moshe de wegbereider van haMashiach. Hij (Yeshua) vervulde dit teken op de bruiloftsfeest in Kana.

Enkel door de gehoorzaamheid van de volgelingen van Yeshua wordt het goede nieuws (*haBesorah*) naar de bruid gebracht. Laten wij onze taak als ceremoniemeester serieus nemen en de wil van de bruidegom vervullen. Heel Jisraeel zal gered worden volgens de woorden van de schrift.

"Ik zal u voor eeuwig tot Mijn bruid nemen: ja, Ik zal u tot Mijn bruid nemen in gerechtigheid en in recht, in goedertierenheid en in barmhartigheid. In trouw zal Ik u voor Mij als bruid nemen; en u zult Hashem Elohim kennen". (Hoshea/Hosea 2:19-20)

שָׁבַת שְׁלוֹם – *Shabbat Shalom*
Rabbi Daniël Prins